

så også fra systemet ad den modsatte vej. Og de 3 år er, hvad regeringen regner med kan lade sig gøre. Det er, hvad vi satser alt, hvad vi kan, for at få gennemført og få til at lykkes.

Men det er klart, at der kan da være enkelt-situationer, hvor det teknisk er kikset undervejs, fordi der i en kortere periode har været et skred, og man kan da ikke forlange fire år i forvejen, at vi nøjagtig skal beskrive den ene situation eller den anden situation. Der vil være enkeltteksempler, hvor det skrider.

Mig bekendt er den nuværende ordning ikke skredet. Mig bekendt er der ikke nogen, der er faldet igennem på nuværende tidspunkt. Og som finansministeren så klogt har sagt: Når vi sætter aktiveringen og de her ting – hvad man nu end skal kalde det – i højsædet, så er risikoen for at falde ud endnu mindre. Og hvis der ikke er nogen, der falder ud af systemet i dag, hvorfor skulle der så være nogen, der faldt ud af et endnu mere effektivt system?

Vi diskuterer nogle fiktioner, som Venstre og De Konservative, specielt De Konservative i øjeblikket, render rundt og leger med.

Jeg synes i virkeligheden, der var en anden diskussion, der var endnu mere spændende, nemlig diskussionen om, om 5 år er 5 år nedefra. Alle er interesserede i, om 5 år er 5½ år, men jeg spørger bare, om 5 år ikke godt kan være 4½ år eller 4 år eller 3 år. Og det kan det godt, vil jeg understrege, ved at disse aktiveringstilbud naturligvis skal vige, hvis der kommer reelle job.

Det var da også en interessant melding at give, at fordi man kommer ind i de 3 år, så er man ikke bare låst fast i de 3 års system. Nej, man kan godt risikere i gåseøjne, at der efter 1 år faktisk kommer et job, som man er nødt til at tage.

Det synes jeg også man skulle have med i den diskussion, må jeg sige til fru Pia Christmas-Møller, for det er altså lidt mere nuanceret end bare at sige, at nu skal der altså trækkes en streg i sandet, og nu skal vi vide helt nøjagtig, hvad der sker om 4 år for alle mulige mennesker. Der kan da selvfølgelig være en enkelt situation, hvor mennesker af systemets grund smutter, og det skal de da ikke undgå for.

Anden næstformand (Henning Grove):

Herefter er det hr. Aage Frandsen for en kort bemærkning og derefter fru Vibeke Peschardt, og så agter jeg at gå videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg er da glad ved, at arbejdsministeren er enig i, at folk ikke skal aktiveres. Men det, jeg var lidt bekymret for, var egentlig, at det bare var udtrykket, arbejdsministeren gav mig ret i var forkert. Jeg mener i virkeligheden, det er et meget dækkende udtryk for det, der rent faktisk i mange tilfælde desværre er sket, nemlig at der har været tale om aktivering og ikke arbejde. Jeg mener altså, at det ikke er udtrykket, der er så meget galt. Det er indholdet, der er galt.

Og med hensyn til det konkrete: Hvor er det, skæringsgrænsen er?

For det første er det klart, at hr. Duetoff har ret i, at hvis der kommer regulære job til nogen, så bliver de meget korte. Jamen det er jo lykkeligt. Regulære job til folk er lykkeligt, og det ved jeg at folk gerne vil have. De vil ikke have en eller andet beskæftigelseslignende ting i en aktivering. De vil have regulære job. Det er det ene.

Så er der spørgsmålet: Er der nogen, der er faldet ud? Jo, det er der rent faktisk, men grunden til, at man redder de fleste, er jo, at kommunerne ved, at det kan betale sig at ansætte dem i kommunen i en periode, for at de kan blive i dagpengesystemet. Det er det, nogle kommuner gør, for at de ikke ryger over i bistandssystemet. Så derfor er der nogle, der ad den vej bliver reddet.

Så med hensyn til det konkrete: Hvornår falder man ud og hvornår ikke ud? Jeg føler mig nu ikke helt på sikker grund i forhold til, hvad arbejdsministeren lovede, og jeg vil ikke anbefale en arbejdsløs om 5 år at rejse en sag ved retten i forhold til, hvad arbejdsministeren i dag har lovet. Jeg tror ikke, det var en garanti, der lå i det.

Det er ikke nok at tale om tekniske ændringer. Det er konjunkturerne, der kan ændres. Det er sådan set dér, det er meget mere interessant for den arbejdsløse, fordi det er mere alvorligt. Det er klart, at hvis det er noget med en lille teknisk fejl, så kan man godt sige, at regeringen kan stå inde for det, for så er det kun den enkelte, det drejer sig om, men hvis konjunkturerne har ændret sig, så er jeg ikke tryk ved at tro på, at regeringen står ved, at 5 år er 5 år.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Jeg vil godt slå to ting fast. Der er en meget, meget vigtig pointe i det her, og den går ud på, at regeringen faktisk forpligter sig til at få akti-